

Λόλα, να (ΑίνΑ) μΥΛΟ:

Η κατάσταση στον υποτιπλισμό σήμερα

Αν θα έπρεπε να περιγράψουμε με μία μόνο λέξη την κατάσταση που επικρατεί στον τομέα του υποτιπλισμού σήμερα, θα ήμασταν αναγκασμένοι να τη συνοψίσουμε στη λέξη «χάος». Ουσιαστικά αναφερόμαστε στο ίδιο χάος που επικρατεί σε όλο τον χώρο που περιστρέφεται γύρω από τα ΜΜΕ: μαζικές απολύσεις, μειώσεις μισθών, εκφοβισμοί εργαζομένων, και πάει λέγοντας. Η κατάσταση αυτή φυσικά δεν αφορά μόνο μια μερίδα εργαζομένων, αλλά έχει εξαπλωθεί σαν γάγγραινα σε όλους τους εργασιακούς τομείς, με πρόφαση τη μείωση των διαφημίσεων και τη γενικότερη «οικονομική κρίση». Δεν θα μπορούσε να αφήσει στο απυρόβλητο και τον δικό μας κλάδο, ο οποίος ακόμα και πριν αρχίσουν οι περικοπές στα ΜΜΕ ήταν ένας από τους πιο κακοπληρωμένους και ταλαιπωρημένους του χώρου.

Αν παραβλέψουμε την εισβολή από φτηνούς αγώνες πόκερ και ακόμα φτηνότερες τουρκικές σαπουνόπερες, το τηλεοπτικό στερέωμα αναλώνεται στην ανώδυνη προβολή επαναλήψεων, προγραμμάτων τα οποία έχουν ήδη μεταφραστεί από υποτιπλιστές που στην πλειοψηφία τους σήμερα είτε είναι άνεργοι είτε έχουν αναγκαστεί να αλλάξουν επάγγελμα. Η τακτική αυτή επιτρέπει στα τηλεοπτικά κανάλια να συνεχίζουν να πουλάνε τηλεοπτικό χρόνο στις διαφημιστικές εταιρείες χωρίς όμως να πληρώνουν τους εργαζόμενους που κόπιασαν για να μεταφραστούν αυτές οι εκπομπές. Έτσι, βρισκόμαστε στην άβολη θέση να βλέπουμε τηλεοπτικές εκπομπές τις οποίες μεταφράσαμε πριν από τρία και τέσσερα χρόνια να προβάλλονται ξανά στην τηλεόραση, χωρίς όμως να αναφέρεται το όνομα του υποτιπλιστή. Αυτή η κουτοπονηριά των εταιρειών υποτιπλισμού και των τηλεοπτικών καναλιών μπορεί να περνά απαρατήρητη από το τηλεοπτικό κοινό, το οποίο αγνοεί τι συμβαίνει πίσω από τη γυάλινη επιφάνεια της τηλεόρασης, όχι όμως και από εμάς. Κι αν λίγο-πολύ περιμέναμε αυτή τη συμπεριφορά από εταιρείες σαν την **Audiovisual**, που δεν κρύβεται πίσω από το δάχτυλό της, παραξενευτήκαμε όταν είδαμε να συμβαίνει το ίδιο και από πιο σοβαρές εταιρείες του χώρου, όπως η **GoodBrothers**, που δεν μας είχαν συνηθίσει σε τέτοιο βαθμό εκμετάλλευσης.

Όμως, απ' ό,τι φαίνεται, οι εταιρείες υποτιπλισμού έχουν ακόμα πολλούς τρόπους για να μας κάνουν να βγούμε από τα ρούχα μας. Είναι χαρακτηριστικό εξάλλου ότι μετά τη μείωση των αφανών εξωτερικών υπαλλήλων προχώρησαν σε μειώσεις ακόμα και στους εσωτερικούς «συνεργάτες» τους, μεταθέτοντας τα καθήκοντα των απολυμένων στους λιγοστούς εναπομείναντες εργαζόμενους. Έτσι, προκειμένου να συνεχιστεί απρόσκοπτα η κερδοφορία των εταιρειών, οι λογιστές αναγκάζονται πλέον να ασκούν και χρέη υπεύθυνου ροής, οι επιμελητές απέκτησαν και διοικητικά καθήκοντα, οι διοικητικοί υπάλληλοι μεταμορφώθηκαν σε μεταφραστές και οι

τεχνικοί μάχονται καθημερινά με έναν υπεράριθμο στρατό από κασέτες beta και ψηφιοποιημένα αρχεία αντί και mpreg, χωρίς φυσικά να υπάρχει ανάλογη αύξηση των αποδοχών τους. Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα αυτής της πολιτικής είναι η εταιρεία **Vermantia Media** που, με την παλιά της επωνυμία, **Lumiere**, ήταν (και εξακολουθεί να είναι ακόμα και σήμερα) ένας από τους πιο σταθερούς συνεργάτες των κρατικών καναλιών, που με τη σειρά τους απλώς σφυρίζουν αδιάφορα σε όλες τις καταχρήσεις των εξωτερικών εταιρειών παραγωγής με τις οποίες συνεργάζονται, είτε μιλάμε για εταιρείες υποτιπλισμού είτε για εταιρείες παραγωγής τηλεοπτικών προγραμμάτων.

Καθώς, λοιπόν, οι ελαστικές σχέσεις εργασίας, τις οποίες ως κλάδος είχαμε το θλιβερό προνόμιο να απολαμβάνουμε πολλά χρόνια πριν καθιερωθεί στην καθομιλουμένη ο όρος, γίνονται σταδιακά ο κανόνας σε όλους τους εργασιακούς χώρους των ΜΜΕ, όσο πιο γρήγορα συνειδητοποιήσουμε ότι όλοι οι εργαζόμενοι στον τομέα της τηλεόρασης και του κινηματογράφου – ανεξάρτητα από το αν είμαστε «εσωτερικοί», ή εξωτερικοί, αν εργαζόμαστε απευθείας για ένα τηλεοπτικό κανάλι ή για μια εταιρεία παραγωγής, αν κρατάμε ένα μπουμ επί ώρες σε ένα τηλεοπτικό στούντιο ή αν βασανίζουμε τα μάτια μας στο σπίτι μεταφράζοντας ασυναρτησίες, αν πληρωνόμαστε με μπλοκάκι ή αν παίρνουμε λίγο πάνω απ' τον βασικό μισθό, αν χρονίζουμε υπότιπλους ζωντανά σε κάποιο φεστιβάλ κινηματογράφου ή αν εργαζόμαστε ως ημιαπασχολούμενοι βοηθοί παραγωγής σε μια χρηματοδοτούμενη ταινία μεγάλου μήκους– βράζουμε κυριολεκτικά στο ίδιο καζάνι, τόσο πιο γρήγορα θα μπορέσουμε να οργανώσουμε τις αντιστάσεις μας. Χρειάζεται να το θυμόμαστε και να το θυμίζουμε: όσο πιο φανταχτερός, όσο πιο απατηλός εμφανίζεται ο κόσμος του θεάματος, τόσο μεγαλύτερη είναι η εκμετάλλευση των εργαζομένων σε αυτόν.

